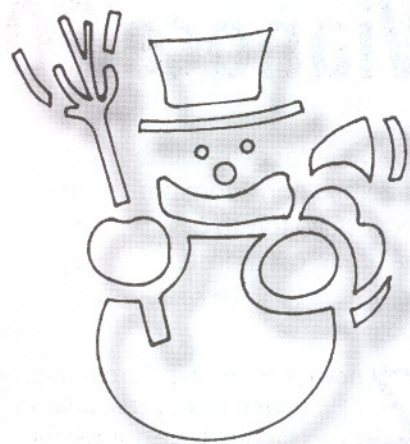

Krása vianočných sviatkov... Zvykli sme si hovoriť: „Vianoce nie sú o darčekoch!“ Často počujeme: „Nedostal som to, čo som chcel, a tak sa Vianoce pre mňa skončili!“ Lenže Vianoce sú o narodeninách Ježiša. Aký dar mu dáš ty? Malé, slepé, deväťročné dievčatko povedalo pri Jasličkách: „Ježišu, celý môj život o tebe len počujem. Nikdy som ťa nevidela. Nič pre teba nemám. Svojou slepotou som vraj priviedla mnohých ľudí k viere v Boha. Mojim darom pre teba je moja slepota.“ Dievčatku sa zázrakom vrátil zrak a prvý raz videla Ježiša. Ježiš sa stal pre ňu životom. Niektorí z nás často zdôrazňujú: „Vianoce sú o tom byť spolu!“ Lenže spolu sme aj iné dni počas roka. Dôležité je, aby bol s nami a v našom strede Ježiš, nie ako návštevník, ale ako člen rodiny. Minulý rok sa mi na Vianoce narodila tretia dcéra. Vianoce sme mali na chodbe nemocničného oddelenia. Toto bola pre mňa krása Vianoc.

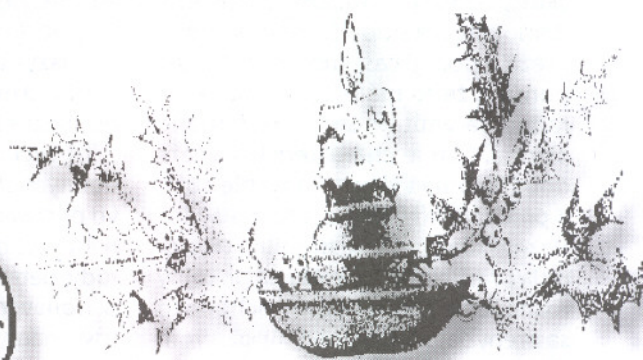
V čom vidím rezervy? Už od septembra sme obklopení vianočnou výzdobou. Naháňame sa za darčekmi, o ktorých o dva-tri mesiace ani neviem, že sme ich dostali alebo darovali. Snažíme sa byť dobrí, milí, chceme sa usmievať, byť okolo jedného stola... Mnohí z nás si upratujú aj svoje vnútro sviatostou zmierenia. A význam? Často zapadnutý prachom. Viete, kto sa pozerá na novonarodené Jezuliatko, nech má pre sebou aj obraz Krista na Golgote. Jasle striedajú kríž. Otvorená náruč v Betleheme a pribité dlane na Kalvárii sa nikdy a pre nikoho z nás nezatvoria. Akoby nám Ježiš hovoril: „Som s tebou aj vo vianočnej radosťi, aj vo veľkonočných chvíľach tvojho života, keď očakávaš vzkriesenie svojich vzťahov, povahy...“ Amen.

PAVOL TOMÁNEK, pedagóg, publicista

Tieto sviatky Božej lásky, pokoja a radosti sú pre mňa aj sviatkami rodiny. Súčasná situácia v Európe i vo svete nás priam vyzýva, aby sme utužovali medzigeneračné rodinné vzťahy. Nech Rodina z Nazareta je nám v tom príkladom i pomocou!

ANNA ZÁBORSKÁ,
poslankyňa EP

Vianočné sviatky sú naozaj veľké sviatky. Oslavujú ich všetci ľudia. Každý tak, ako vie a na čo má. Je to o živote. Tešíme sa z toho daru. S Ježišovými narodeninami slávime aj svoje narodeniny.

Aj keď sme sa nenarodili do najlepšieho sveta, aj keď sme nedostali najdokonalejší nástroj, naše telo a ducha v ňom, je to úžasné, jedinečné a hodné poďakovania a oslavy.

Poznám rodinu, kde sa majú radi, obdarujú sa po celý rok a pri štedrej večeri si pripomínajú, aké dary si dali po celý rok. Rodičia spomínajú, ako sa im narodili deti, ako veľký dar a Božie oslovenie, deti ďakujú rodičom za to, že ich prijali a po celý rok sa o nich starajú, a vraj to je to najkrajšie, na čo sa všetci pripravujú a tešia.

Otvárajú sa nám oči aj srdcia. To je ten najväčší dar, ktorý dostávame a dávame.

ANTONIO SRHOLEC, kňaz

Vianoce sú čoraz viac sviatkami gýču adventných trhov, stresu zo zháňania darčekov či stresu z túžby stihnúť všetko načas, v predstave sadnúť si za bohato prestretý štedrovečerný stôl pri rozžiarenom vianočnom stromčeku.

Paradoxne však toto všetko k tým sviatkom patrí, lebo sú to sviatky rodiny, ktorá sa raduje a radosť chce prejať i navonok. Veľkonočné sviatky sú sviatkami duchovnými, lebo v skratke vystihujú teologickú podstatu existencie kresťanstva. Niekedy by však nezaškodilo niečo z toho „duchovna“ veľkonočných sviatkov prepašovať i do vianočných sviatkov, aby popri všetkom tom gýči a strese stále vynikalo to, čo je ich podstatou: Narodenie Ježiša Krista.

PETER ŽALOUDEK, publicista, fotograf a teológ